

עלון מס' 23

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת פקודי

הקדושה המשולשת

דברי הנביא בפסוק "עם זו (אשר) יצרתי לי - תהילתי יספרו" (ישעיהו פרק מג, כא) מבטאים את יסוד הקדושה אשר בעם ישראל. עניינה המלא - מבוסס על 'הקדושה המשולשת': **יצאת מצרים, מתן תורה ו"שכנתי בתוכם"**.

'השלישיות' הזאת מופיעה בכל: שלושת האבות, תורה-נביאים-כתובים, כהנים-לויים-ישראלים, והקדושה המשולשת מופיעה בבירור בלשון החזון של ישעיהו "ואראה את ד'... וקרא זה אל זה: **"קדוש-קדוש-קדוש"**.

מעל כל זה - עומדת השלישיה של עצם הווייתנו, יסוד ערך סגולתנו ויצירתנו.

סדר הופעת מציאותנו מתגלה במהלך הפרשיות של ספר שמות: א. **יצאת מצרים** (ההכנות ב'שמות-וארא' ועצם ההוצאה ב'בא-בשלח') ב. התגלות נשמתנו במתן **תורה שהיא נשמת ישראל** (בכלל ובפרטים ב'יתרו-משפטים') ג. **ושכינתו** אשר בתוכנו, בנצח ישראל. (ב'תרומה-תצוה' וכו').

השכינה – היא אנחנו, מציאותנו, "...ולא אעזוב את עמי ישראל לעולם" (מלכים א ו, יג) **השכינה- היא נצח ישראל**, היא התורה שבעל פה. כמטבע הברכה "חיי עולם נטע בתוכנו" שעומק כוונתה היא לכלל ישראל ולמהלך דורותיו.

מהכח הניסי של "מכתב אלוקים...חרות על הלוחות" (שמות לב, טז) נמשך אלינו דבר האלוקים - והוא אשר נטוע בתוכנו.

